

درباره‌ی خدمت اجباری

توضیح رونویس کننده: این نامه بخشی از یک ردیف نامه‌هایی است که در این شماره «بین الملل چهارم» تحت عنوان آخرین نامه‌های تروتسکی چاپ شد.

د. دبلیو، ۲۰۰۲

* * *

۹ ژوئیه ۱۹۴۰

رفیق آل عزیز،

من معتقدم که ما بر سر تمام نکات خصوصیت اصولی که شما در نامه‌ی ۶ ژوئیه خود فورموله کرده اید، با هم توافق داریم.

درک اینکه جنگ، اهمیت «برنامه‌ی انتقالی» ما را خنثی نکرده و یا محو نمی‌کند، از اهمیت بسیاری برخوردار است. دقیقاً عکس این موضوع حقیقت دارد. «برنامه‌ی انتقالی» پلی است بین وضعیت کنونی و انقلاب کارگری. جنگ ادامه‌ی سیاست با ابزار دیگری است. خصوصیت جنگ در این است که پیشرفت را سرعت می‌بخشد. جنگ دلالت بر این دارد که شعارهای انقلابی انتقالی ما هر ماه که جنگ ادامه می‌یابد، هر چه بیش‌تر عملی، مؤثر و مهم می‌شود. به همین دلیل در پاراگراف اول نامه‌ی شما، اگر من جای شما بودم، کلمه‌ی «اصلاح کردن» را حذف می‌کردم، زیرا این احساس را می‌تواند ایجاد کند که گویا ما باید چیزی از خصوصیت اصولی را اصلاح کنیم.

ما کاملاً موافق آموزش نظامی اجباری هستیم و همین طور در مورد خدمت اجباری. خدمت اجباری؟ بلی! توسط دولت بورژوایی؟ خیر! ما این کار را مثل هر مورد دیگری، نمی‌توانیم به دولت استثمارگر محول کنیم. ما در تبلیغ و ترویج باید بسیار محکم این دو مورد را از هم جدا کنیم. به این ترتیب که با ضرورت اینکه کارگران باید سربازان خوبی بوده و ارتشی بر پایه‌ی دیسپلین (نظم- مترجم)، علم، بدن‌های قوی و نظیر این‌ها بسازند که شامل خدمت اجباری است، اما علیه دولت سرمایه‌داری که از ارتش به نفع خود برای استثمار طبقه‌ی کارگر استفاده می‌کند، بسازند. در پاراگراف چهارم نامه‌اتان می‌گویید: «به محض این که خدمت اجباری قانونی شد، ما از مبارزه علیه آن دست می‌کشیم، اما به مبارزه برای آموزش نظامی تحت کنترل کارگری ادامه می‌دهیم و از قبیل.» من ترجیح می‌دهم بگویم: «به محض اینکه خدمت اجباری قانونی شد ما بدون اینکه از مبارزه علیه دولت سرمایه‌داری دست بکشیم، تمام نیروی مبارزه‌ی خود را برای آموزش نظامی و نظیر آن جمع می‌کنیم.»

ما نمی‌توانیم مخالف آموزش نظامی اجباری دولت بورژوا باشیم، همانطوری که نمی‌توانیم مخالف تحصیل اجباری دولت بورژوا باشیم. آموزش نظامی از دید ما یک بخش از تحصیل است. ما باید علیه دولت بورژوایی و سوءاستفاده‌هایش در این زمینه مانند زمینه‌های دیگر مبارزه کنیم.

ما البته باید علیه جنگ مبارزه کنیم و نه فقط «تا آخرین لحظه» بلکه در طول جنگ از همان زمان که شروع می‌شود. ما باید به هر حال به مبارزه خود علیه جنگ مفهوم انقلابی بدهیم و در مقابلش بایستم و بیرحمانه پاسیفیزم (بی تفاوتی- مترجم) را محکوم کنیم. نظر بسیار ساده و بسیار عالی ما علیه

جنگ این است که: ما مخالف جنگ هستیم اما ما در صورتی که ناتوان به ساقط کردن سرمایه داران باشیم، باید به جنگ برویم.

من هیچ دلیلی نمی بینم که شعار رفرا ندیم جنگ مردم را انکار کنیم. شعار بسیار خوبی است برای پرده برداری از پوچی دموکراسی آن ها، در زمینه ای مسأله ای حیاتی مانند جنگ.

من باور ندارم که مطالبه ای گاردهای دفاعی کارگری توسط مطالبه آموزش نظامی جهانی حذف خواهد شد. طرز برخورد با مسأله ای جنگ و خود جنگ با ظهور برخوردهای شووینستی ناگزیر کشتارهای جمعی علیه اتحادیه های کارگری، سازمان های انقلابی و روزنامه را به همراه دارد. ما نمی توانیم از دفاع از خود دست بکشیم. آموزش جهانی می تواند تنها برای ما گاردهای دفاعی کارگری را ایجاد نماید.

«مالکیت حکومت... از تمام صنایع جنگی» می باید با «ملی» یا «دولتی» جایگزین گردد.

اینها نظرات من در مورد نامه شما است.

رفیقانه،

ل. تروتسکی

مترجم: سارا قاضی

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۶